

Tin tức Úc

🕒 Bài viết này đã hơn **1 năm tuổi**

Người giải thích

Đảng Lao động và Đảng Tự do mỗi đảng có thể nhận thêm 19 triệu đô la từ công chúng theo cải cách luật bầu cử. Vậy thì còn có thể làm gì khác?

Kế hoạch của chính phủ cũng ảnh hưởng đến chi tiêu chiến dịch, tiết lộ quyền góp và sự thật trong quảng cáo - và đã khiến Clive Palmer và những người độc lập màu xanh teal khó chịu

● Nhận **email tin tức nóng hổi**, **ứng dụng miễn phí** hoặc **podcast tin tức hàng ngày của chúng tôi**

Paul Karp

Thứ sáu, ngày 15 tháng 11 năm 2024 09:00 EST

Lần sửa đổi cuối vào Thứ sáu, ngày 15 tháng 11 năm 2024 09:03 EST

Bộ luật cải cách bầu cử của chính quyền Albanese sẽ mang lại thêm khoảng 50 triệu đô la tiền tài trợ công so với cuộc bầu cử năm 2022, trong đó đảng Lao động và đảng Tự do mỗi đảng sẽ thu về thêm khoảng 19 triệu đô la nếu tỷ lệ phiếu bầu của cuộc bầu cử trước được duy trì.

Đó là kết quả của việc tăng ngân sách công cho các cuộc bầu cử lên 5 đô la một phiếu bầu kể từ tháng 7 năm 2026, một trong những nội dung chính trong dự luật của Đảng Lao động nhằm giới hạn chi tiêu và quyền góp cho bầu cử.

Các đảng phái và đảng độc lập có thể nhận và chi bao nhiêu - và tại sao điều này lại khiến **Clive Palmer** và các đảng viên độc lập khó chịu?

Nó sẽ thay đổi nguồn tài trợ công như thế nào?

Dự luật đề xuất tăng ngân sách công cho các cuộc bầu cử từ mức hiện tại là 3,35 đô la một phiếu bầu lên 5 đô la.

Các đảng phái và đảng viên độc lập cũng sẽ nhận được 30.000 đô la cho mỗi nghị sĩ và 15.000 đô la cho mỗi thượng nghị sĩ tiền tài trợ hành chính để tuân thủ các yêu cầu công bố thông tin khắt khe hơn.

Trong cuộc bầu cử gần đây nhất, khi mức chi trả là 2,91 đô la cho mỗi phiếu bầu, khoảng 73,9 triệu đô la **đã được chi** cho các đảng phái chính trị và 1,9 triệu đô la cho các ứng cử viên độc lập. Nếu mức tài trợ công là 5 đô la, con số này sẽ là 126,9 triệu đô la cho các đảng phái và 3,2 triệu đô la cho các ứng cử viên độc lập.

Nếu kết quả của cuộc bầu cử năm 2022 được lặp lại trong cuộc bầu cử tiếp theo, khoản tài trợ công 27 triệu đô la của Đảng Lao động sẽ tăng lên 46,5 triệu đô la. Khoản 26,55 triệu đô la của Đảng Tự do sẽ tăng lên 45,6 triệu đô la.

Nghị sĩ Zali Steggall, người độc lập nhận được nhiều tiền tài trợ công nhất, đã nhận được 122.000 đô la sau cuộc bầu cử năm 2022; theo hệ thống mới, số phiếu bầu của bà sẽ tương đương với 209.000 đô la tiền tài trợ công.

Còn chi tiêu cho chính trị thì sao?

Điểm chính của dự luật là giới hạn chi tiêu ở mức 90 triệu đô la cho một chiến dịch chính trị liên bang, 800.000 đô la cho một cử tri đoàn và giới hạn riêng cho từng tiểu bang và vùng lãnh thổ dựa trên quy mô của họ.

Mức giới hạn như vậy sẽ ngăn chặn các chiến dịch có quy mô **hơn 120 triệu đô la mà đảng United Australia của Clive Palmer đã chi** vào năm 2022 và chiến dịch của sáu ứng cử viên độc lập thành công trong cùng cuộc bầu cử, **mỗi người đã huy động được hơn 1 triệu đô la**.

Nhưng nó cũng sẽ cắt giảm số tiền mà các đảng lớn cần phải huy động để tài trợ cho các chiến dịch của họ, khiến **Liên minh phải trả 132 triệu đô la và Đảng Lao động phải trả 116 triệu đô la vào năm 2022**.

Các nhóm không tham gia tranh cử - các thực thể liên kết như một số công đoàn hoặc các bên thứ ba như GetUp và Advance Australia - sẽ bị giới hạn chỉ 11 triệu đô la cho một chiến dịch liên bang.

Quy định về quyền góp là gì?

Số tiền nhận được từ các khoản quyền góp hoặc quà tặng từ một cá nhân sẽ được giới hạn ở mức 20.000 đô la cho một ứng cử viên độc lập hoặc theo từng đơn vị cấp tiểu bang đối với các đảng phái chính trị.

Các tập đoàn hoặc cá nhân có thể quyền góp 20.000 đô la cho mỗi chi nhánh cấp tiểu bang của một đảng chính trị, nhưng chi nhánh của đảng đó không thể nhận được quá 20.000 đô la từ nhà tài trợ đó.

Ví dụ, Bộ trưởng đặc biệt Don Farrell và lãnh đạo Đảng Lao động tại Thượng viện Penny Wong không thể cùng nhận một món quà trị giá 20.000 đô la từ cùng một nhà tài trợ, vì số tiền này sẽ tương đương 40.000 đô la đối với các thành viên của Đảng Lao động Nam Úc.

Để chống trốn tránh, các nhà tài trợ sẽ không được phép quyền góp tổng cộng gấp 30 lần mức giới hạn quà tặng (ban đầu là 600.000 đô la), với giới hạn riêng biệt ở mỗi tiểu bang và vùng lãnh thổ.

Phí liên kết với một đảng phái chính trị - chẳng hạn như phí của các công đoàn liên kết với Đảng Lao động - sẽ không được tính là khoản quyền góp, nhưng tiền tham dự các sự kiện bao gồm diễn đàn kinh doanh thì được tính.

Khi nào điều này sẽ xảy ra?

Chính phủ muốn luật được thông qua trong kỳ họp quốc hội cuối cùng hai tuần, để áp dụng mức trần từ ngày 1 tháng 7 năm 2026. Hình phạt sẽ được áp dụng từ năm 2027.

Mức chi tiêu và quyền góp được áp dụng theo năm dương lịch, với tổng số được thiết lập lại vào năm mới hoặc sau cuộc bầu cử liên bang, và mức giới hạn sẽ được lập chỉ mục một lần mỗi chu kỳ sau cuộc bầu cử.

Còn việc tiết lộ thì sao?

Dự luật này thực hiện lời hứa của Đảng Lao động về việc giảm ngưỡng tiết lộ khoản quyền góp từ 16.300 đô la xuống 1.000 đô la.

Nó giới thiệu một chế độ công bố thông tin theo thời gian thực, theo đó các bên phải khai báo các khoản quyền góp hàng tháng trong suốt nhiệm kỳ, cho đến hàng tuần trong chiến dịch tranh cử và hàng ngày trong tuần trước và sau ngày bầu cử.

Sự thật trong quảng cáo có gì mới?

Một dự luật riêng có đề xuất về chế độ quảng cáo sự thật trong chính trị, được mô phỏng theo luật của Nam Úc.

Ủy ban Bầu cử Úc sẽ thành lập một hội đồng để xem xét các khiếu nại về sự thật được chuyển đến và có thể ban hành lệnh cấm.

Trong các cuộc điều tra của ủy ban bầu cử, AEC cho biết họ không muốn đảm nhiệm vai trò này. Dự luật này có thể gặp khó khăn vì thiếu sự ủng hộ của Liên minh.

Có những phản đối gì đối với giới hạn này?

Công ty tổng hợp tài trợ Climate 200, đơn vị đã giúp gây quỹ được 13 triệu đô la từ 11.200 nhà tài trợ trong cuộc bầu cử năm 2022, **từ lâu đã lập luận** rằng các đảng phái và những người độc lập đã có mặt trong quốc hội có lợi thế đương nhiệm và những người ngoài chính trường có thể cần phải chi nhiều hơn để nâng cao vị thế của mình.

Tác động đến Climate 200 vẫn chưa rõ ràng, với những gợi ý rằng việc chuyển giao thực sự các khoản đóng góp cá nhân nhỏ hơn vẫn có thể được phép.

Nghị sĩ độc lập Kate Chaney đã cảnh báo rằng một nghị sĩ độc lập mới sẽ phải tuân thủ mức chi tiêu tối đa 800.000 đô la trong khu vực bầu cử của mình, trong khi "có vẻ như mỗi đảng chính trị có thể chi 90 triệu đô la, chuyển số tiền đó để hỗ trợ bất kỳ thành viên nào đang bị đe dọa bởi một người mới đến".

Bình luận của Chaney cho thấy chi tiêu cho các chiến dịch tranh cử cấp quốc gia có thể không được tính vào giới hạn cử tri địa phương. Ví dụ, một đảng chính trị có thể chỉ cho quảng cáo trên TV và kỹ thuật số để quảng bá cho lãnh đạo và chính sách của mình, nhưng khoản này có thể không được tính vào giới hạn phân chia địa phương là 800.000 đô la, trừ khi ứng cử viên địa phương được nêu tên.

Tuy nhiên, sẽ không thể xác minh điều này cho đến khi luật được trình lên quốc hội vào tuần tới.

Sau khi **báo trước một vụ kiện tại tòa án cấp cao vào tháng 3**, Palmer đã xác nhận vào thứ sáu rằng ông "sẽ thách thức những hành vi vi hiến này, những hành vi sẽ kìm hãm quyền tự do".

Ông cho biết: "Hy vọng duy nhất cho người dân Úc là tòa án cấp cao xem xét hiến pháp và các quyền tự do ngôn luận ngụ ý".

Tòa án tối cao đã bác bỏ **các quy định hạn chế hơn được chính quyền Liên minh ban hành tại New South Wales**, trong khi những người độc lập ở Victoria cũng **đe dọa sẽ thách thức** luật tài trợ chiến dịch của chính quyền này.